

אור השבת

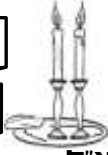
פרשת משפטים

(שבת שקלים)

עלון מס' 67

הדלקת נרות - 17:07

מוצאי שבת - 18:06

* עפ"י זמני ת"א

"האשה נפגזה כבר באותו היום" \ סיפור על הגר"מ אליהו זצ"ל

וביקשה ממנו על עניין משפחתי מסוים הקשור לבת שלה, ולענייני היריון לא פשוטים. היא עמדה דומעת לפני הרב. סיפרה לו במה העניין, ובקשה ממנו ברכה לבתה. הרב שמע, עצם את עיניו, שאל אותה לשמות הבת, בעלה וההורים, עצם את עיניו לכמה שניות, ואז אמר - "בן זכר בקרוב", ויצא מהבית. לא חלפו ימים רבים, ואותה האישה נכנסה להיריון, ולאחר תשעה חודשים נולד לה בן זכר בריא ושמת. לימים, לאחר שסופר ששמעה שהרב נמצא בביתו. היא ביקשה להיכנס ולבקש מהרב משהו דחוף. היא חיכתה ליד הדלת וכשהרב עמד לצאת, היא נגשה אליו בבכי ובדמעות, אותה.

הרב אבי רט מספר: לפני קצת למעלה משנתיים, בנסיבות מסוימות, הגיע מו"ר הרב אליהו זצ"ל לביתי בגבעת שמואל, וישב בסלון ביתי קרוב לשעה. דומני שבאותה שעה לא רק כל בני ביתי רעדו מהתרגשות על הזכות הגדולה, אלא שגם קירות הבית רעדו. שוחחנו ביחידות על מספר נושאים אישיים וציבוריים ורגיל-

בקושי הצלחתי לנשום מגודל האיש, המעמד והדברים שאמר לי. לקראת סיום הפגישה, נכנסה אישה אחת ששמעה שהרב נמצא בביתו. היא ביקשה להיכנס ולבקש מהרב משהו דחוף. היא חיכתה ליד הדלת וכשהרב עמד לצאת, היא נגשה אליו בבכי ובדמעות, אותה.

"מדבר שקר תרוזק"
"הנני סמוך ובטוח,
שאחרי אריכות
ימים ושנים אזכה
בחיי עולם הבא.
וכן זאת על שם מה?
כאשר ישאלוני
בעולם האמת:
האם עסקת בתורה
בעולם התחתון?
אגיד את האמת:
'לא קיימתי מצווה
זו כהלכה!
מיד יפסקו בבית דין
של מעלה,
שבגלל דברי האמת
שבפי מגיע לי עולם
הבא..."
~ ר' אלימלך מלינסקי ~

כשולחן ערוך

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א, א')
רש"י: "אמר לו הקב"ה למשה- שחולקים ונוחל אחיו הכהן לא תעלה על דעתך לומר אשנה הגדול, התקנא בו והתחרט על להם פרק והלכה ב' או ג' פעמים שמסר לו את התפקיד שהיה עד שתהא סדורה בפיהם מיועד לו, ולכן רקם מזימה כמשנתה ואיני מטריח עצמי שפלה כדי להדיח את אחיו להבינם טעמי הדבר ופירושו, מהתפקיד: אמר לו- "בא אלמדך לכך נאמר 'אשר תשים לפניהם' כשולחן ערוך ומוכן לאכול לפני האדם".
סדר העבודה שיש ללבוש מלבושים מיוחדים", והלבישו באונקלי (אונקלי על עור הצמח של אשה), וחגרו בצילצול (על עטף), והעמידו כך לעבוד בעבודת הקורבנות במזבח. ובעורמה הלך חוניו ואמר לאחיו הכוהנים: "ראו מה נדר אחי לכלתו שאותו היום שישתמש בכהונה גדולה ילבש באונקלי שלה ויחגור בצילצול שלה!" כששמעו כן הכוהנים ביקשו להרוג את שמעי הכהן הגדול על הביזיון שנהג בעבודת הכהן הגדול, סיפר להם שימעי את כל מה שקרה (על חונו, רקם מזימה והלבישו ואמר לו עליו הם כפי עבדות הקורבנות כפי שכתוב עליו וכך "תפוס" את תפקידו), כששמעו זאת הכוהנים רצו להרוג את חוניו, ברח חוניו לאלכסנדריה שבמצרים והיה מקריב שם קורבנות (חלוקת האם לו על עטף).

"מכל משמר נצור לביך"
"כי ממנו תוצאות היים"
(משליד, כ"ג)

חידת השבוע
"ואם שור נגח הוא מתמול שלשום"

כמה נגיחות הופכות את השור למועד?

"ומכה אביו ואימו..." (כ"א, ט"ו)

שנו רבותינו: בזמן שאדם מקלל אביו ואימו אותם ועושה בהם חבורה, כפיכול הקב"ה מכופף את רגליו תחת כסא הכבוד ואומר: "אני השויתי לאלו כבוד שלי (כיבוד אב ואם הושווה לכיבוד ה' שנא' 'כבוד את אביך ואת אימך' ובספר משלי 'כבוד את ה' מהונך') אילו אני הייתי אצל זה (אצל הבן המקלל ומכה את אביו ואימו), כך היה עושה לי! יפה עשיתי שלא דרתי עימו בשכונה" (החוטא כלפי אביו ואימו גורם אפוא לסילוק השכינה מישראל).

מלאכת מבשל - עירוי מכלי ראשון

"כדי קליפה": עירוי מכלי ראשון מבשל "כדי קליפה", דהיינו שבכוח העירוי לבשל במאכל שעליו אנו מערים, בסך הכול את השכבה החיצונית בעובי של קליפה שזה מילימטר אחד לערך.

עירוי על בקבוק: אשר על כן, מותר לערות מים רותחים מכלי ראשון על גבי בקבוק של תינוק, כדי לחמם את המשקה שבתוכו, שהרי במקרה כזה לא שייך בישול בעומק של קליפה, שהרי עומק הקליפה הוא הבקבוק.

פינת האמונה

מתוך
מצגת תש"ף

שאלה של תשובה?

בשבועות הבאים נלמד על גאולת ישראל כיום ועל המשברים, שמולידים חיים עמוקים ומרוממים... וביחד נבין, האם אנו היום בתקופת גאולה?

השעה הייתה כבר מאוחרת, אבל הדיון בסניף נמשך. "מה עם העסק?" נשמע קולו של אלי מקצה השולחן.

"המצב הרוחני של היום הוא ממש על הפנים. גם אם את ההנהגה אפשר עוד איכשהו לסבול, המצב הרוחני של העם הוא ממש קטסטרופה!".

כחיזוק לדבריו של אלי הוסיף חיימי: "כן! גם קראתי פעם בספר נגד הציונות שלא יכולה להיות גאולה בלי תשובה, ולכן כל הדרך של הציונות היא טעות!".

יואב חשב קצת ואמר: "קודם כל, יש היום בעם ישראל כוחות מדהימים. התנדבויות ונתינה אמיתית באלפי מסגרות, ולימוד תורה בכמות שאין כמוה בכל העולם. מעבר לכך, יש לעם שלנו זכויות רבות, שאם רק בוחרים להסתכל בעין טובה מיד מוצאים. בכל זאת ננסה לענות על השאלה באופן נקודתי.

לאחר שהתחילה הגאולה במצרים המצב החל להתדרדר יותר, ממש כמו שראינו, גם בדורנו ישנן נסיגות קשות מאוד בתהליך הגאולה, נסיגות שקשה להבין. גם ביחס לעם ישנה הקבלה בין גאולת מצרים לגאולה של דורנו: רש"י מביא מדרש שבו מסופר שכשעם ישראל היה במצרים הוא היה שקוע בעבודה זרה.

"ואלה המושפטים אשר תשים לפניהם" (כ"א, א')
יש לאומות העולם שופטים ויש לישראל שופטים ואין אתה יודע מה בנייהם.
משל לחולה שנוכס הרופא אצלו לבקרו, אמר לבני ביתו: "האכילוהו כל מה שהוא מבקש!" נכנס הרופא אצל אחר, אמר להם: "היזהרו בו, שלא יאכל דבר פלוני!" אמרו לו: "לראשון אמרת שיאכל מה שירצה, ולשני אמרת שלא יאכל דבר פלוני!"
אמר להם: "הראשון אינו לחיים (אין לו סיכוי להישאר בחיים), לפיכך אמרתי שיאכל כל מה שהוא רוצה. אבל זה, שהוא לחיים, אמרתי היזהרו בו! כך לאומות העולם, שאינם עוסקים בתורה ואינם עושים אותה (אנש מקיימם את מצוות התורה), נאמר בהם: "וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם". אבל המצוות והחוקים והמשפטים (שניתנו לישראל) כתוב בהם: "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם".

בזמן הגאולה לא הייתה להם אפילו מצווה אחת שבזכותה יזכו להיגאל. המצב הרוחני היה כל כך נורא, שאפילו משה רבנו לא האמין שיכולה להיות גאולה במצב כזה. אם כן, השאלה שאלי שאל נכונה ואמיתית. באמת קשה להבין את זה, אבל בכל זאת, דווקא כך מתחילה הגאולה. לא תמיד המחשבה שלנו קובעת את האופן שבו יתרחשו הדברים, "כי לא מחשבותיי מחשבותיכם..."

אנחנו רואים שגם בימי השופטים וגם בבית שני הקב"ה גאל את אנשי הדור על אף שלא היו צדיקים כמו שהיינו חושבים שצריך להיות כדי להיגאל. אף על פי כן - הקב"ה גאל אותם.

בנוגע להערה של חיים, קודם כל, זאת טעות נפוצה.

הגמרא במסכת סנהדרין דף צז: מכריעה שהגאולה אינה תלויה בתשובה, וכך סוברים גם רבים מגדולי ישראל בהם: הרמב"ן, המהר"ל מפראג, הרמח"ל. 'אור החיים' הקדוש, הגר"א ועוד רבים שלא הזכרתי.

עם זאת, חשוב להדגיש שזהו רק השלב בראשון.

אנחנו שואפים לכך שבסופו של תהליך נוכל להיטהר כולנו, להסיר את הבגדים הצואים ולשוב אל ה' בלב שלם. התחלת התהליך היא היציאה מן הגלות וההגעה לארץ ישראל. רק בארץ הזאת אנחנו מסוגלים להגיע למצבנו השלם והמתוקן.

אחרי כל זה אני מזכיר שוב, יש לנו באמת עם מדהים, ויש בו המון טוב כבר עכשיו, ובעז"ה יחד, עוד נגיע למדרגות הגבוהות ביותר".

בשבוע הבא נמשיך ונגלה עוד תהליכים של גאולה המתחוללים בנפש האומה הישראלית

זכות הלימוד בעליו
לעילוי נשמת שלומית שפרה בת
טובה גיטל.
ולרפואת הרב דוד בן טעדיה, אייל בן
ורדה, אבנר מאיר בן ברכה.

תשובות

1. סקילה, שריפה, הרג וחינק.
2. א. האוכן הימנית.
ב. כי האוכן שמאחורי הבר סניטאסור
אנבוכן ישראל עבדים לה'.
3. א. השור יומת בסקילה ובשרו אסור
באכילה. ב. השור וצאן בעליו זמירו.
4. ריבית = נשק.

שאלות מהפרשה

1. מה הן ארבעה מיתות בית דין?
2. על עבד שמוסרב להשתחרר נאמר:
"ודיע אדונו את אדונו"
א. באיזו אופן מדובר?
ב. מדוע דויעים דווקא את האדון?
3. א. מה דינו של שור שנגח והרג אדם?
ב. מה הדין אם השור מועד?
4. כיצד מכונה דיבת כפרשתנו?